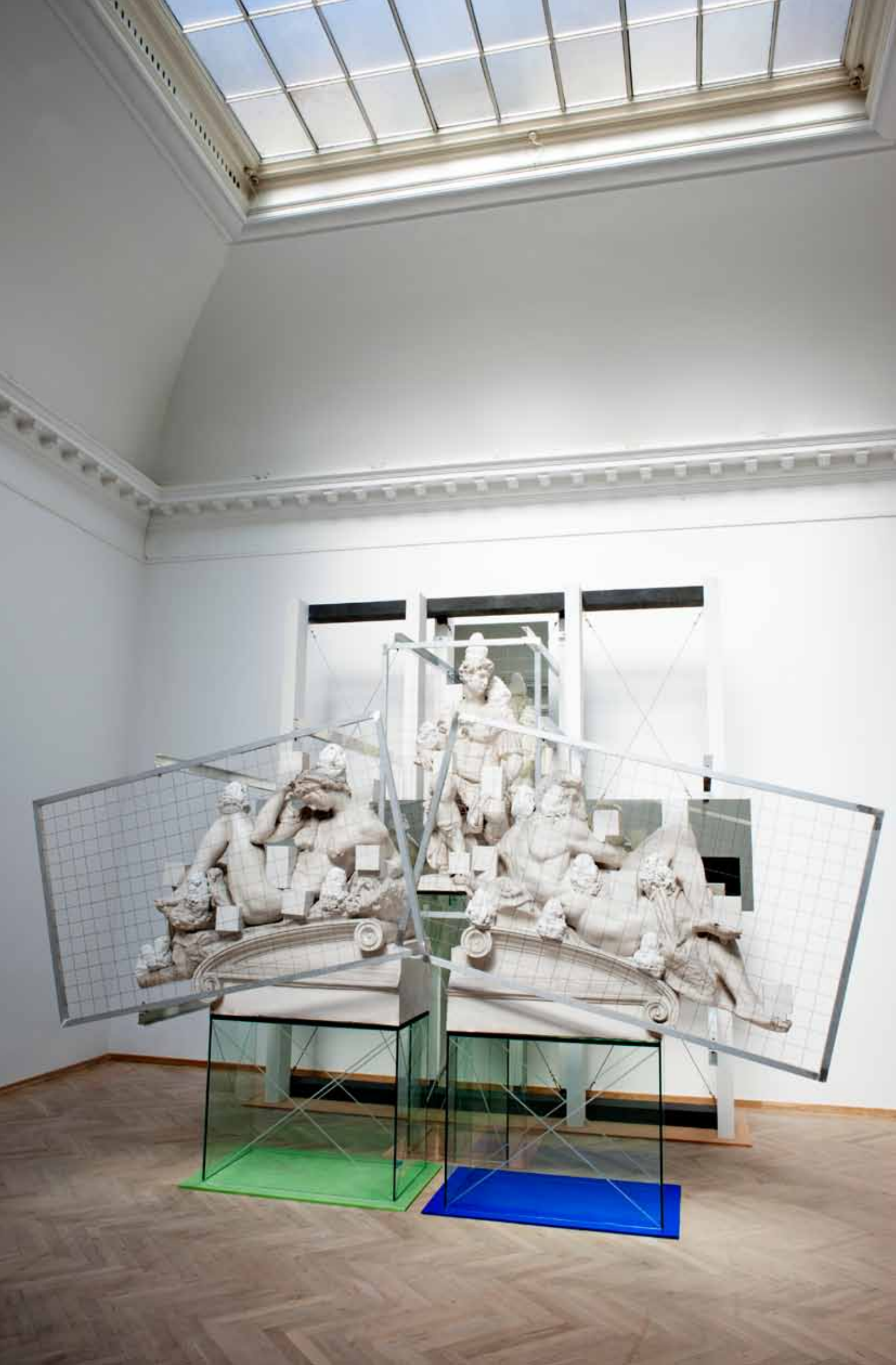

ANTTISOCIAL SCULPTURAM 2013

BJØRN NØRGAARD
BJØRN NØRGAARD

ANTISOCIAL SCULPTURAM

Renæssancens kunstnere var de første i vores forstand »frie« kunstnere, der i tolkningen af motiverne brød med den traditions bundne kunstner rolle.

Da man i 16-1700 tallet først i forbindelse med Akademierne afstøbte klassiske skulpturer og arkitektur elementer, rykkede man samtidigt figurene ud af sin sociale og repræsentative sammenhæng, dermed studerede man figurene som selvstændige objekter, og ved studier og tegning efter gipsafstøbningerne tilegnede man sig viden og indsigt i deres former og proportioner, derigennem udvikledes et autonomt begrebsapparat omkring skulpturen, som var helt uafhængigt af hvilken konge eller guddom den oprindeligt fremstillede, dermed var kunsten befriet, som en selvstændig erkendelsesform, gipsen i 1700-tallet frisætter formen og dermed kunsten, det skaber forudsætningen for det moderne kunstbegreb.

Uden kunsten har sit eget rum forsvinder kunsten som selvstændig erkendelse, derfor den fysiske form i værket.

Den asociale skulptur er den social skulpturs forudsætning.

Når man senere hævder at det moderne bryder med traditionen er det derfor noget vrøvl, traditionen bliver brudt i renæssancen, det brud bliver kanoniseret med klassicismen i 1700-tallet, og det man underviser efter på akademierne i 1800-tallet, her studerer både billedhuggere, malere, arkitekter og håndværkere de klassiske gipsafstøbninger.

Det moderne er derfor ikke et opgør med traditionel kunst, men med akademierne og deres saloner. Derfor må man se forholdet mellem tradition og modernitet langt mere komplekst, end man gør i den »gængse« retorik.

Det betyder at dagens forestilling om, at det moderne er den teoretisk evidens baserede viden i modsætning til traditionens erfaringsbaserede intuitive viden, på mange måder er en falsk modsætning.

Det forklarer til dels det had/kærlighedsforhold, den komplementaritet og det afhængighedsforhold, der har været mellem den enkeltes personlige udtryksform og fællesskabets længsel efter billeder, der viser os en almen sammenhæng i verden og vores liv.

Denne konflikt har været en del af kunsten, lige siden kunstnere i renæssancen gjorde som de ville.

Derfor er det en katastrofe, når man i dag politisk forsøger at underlægge kunsten (akademierne) en universitær overbygning og hierarkisk struktur, der alene begrundes i teoretiske og evidens baserede discipliner, kunst og videnskab er komplementære begreber.

Mødet mellem billedkunsten og arkitekturen og håndværkets er netop der hvor ånd og hånd, teori og erfaring, æstetik og etik kan udtrykkes sublimt i materien.

At den udvikling, jeg ovenfor summarisk har skitseret for kunstarterne, reelt også gælder for de klassiske videnskaber, gør det blot endnu mere tragisk.

En hovedløs politisk ide om, at man kan kvantificere, måle, strukturere, teoretisere sig frem til sandheden om alt og det deraf totale materialistiske verdensbillede og markedsgørelse af alt, truer med at nedbryde det vidunderlige komplekse europæiske kulturhus, videnskaberne og kunsten har opbygget siden 14-1500-tallet.

Historiens og tidens dom bliver nådesløs.

Because of their new approach to subject matter, the artists of the Renaissance were the first 'free' artists, in our sense of the word, to break with the traditional role of the artist.

When artists in the 17th and 18th century began to cast classical sculptures and architectural elements at the academies, these forms were simultaneously liberated from their social and representative context. The forms were studied as autonomous objects and through sketches and drawings after plaster casts one gained insight and knowledge about their shapes and proportions. Thus an autonomous language on sculpture was developed independent of what king or deity the sculptures were originally meant to represent. Thus art was made free as an independent way of knowing. Plaster in the 18th century liberates the reality of form and art, thereby creating the precondition for the modern concept of art.

If art loses its own space it disappears as an independent way of knowing. This is why the work's physical form is important.

Asocial sculpture is the basis for social sculpture.

When it is later argued that the Modern artists break with tradition this is nonsense. The Renaissance artists break with tradition, in the 18th century this break is then canonized by the Classicists, and this is what is taught at the academies in the 19th century. Here the classical casts are studied by both sculptors, painters, architects, and artisans.

Visual modernity is therefore not a rebellion against traditional art but against the academies and their Salons. Which is why the relation between tradition and modernity should be understood as being much more complex than the 'usual' rhetoric makes it seem.

Our contemporary belief that modernity equals knowledge based on theoretical evidence in contrast to traditional knowledge based on experience and intuition is therefore in many ways false.

In part this helps to explain the hate/love relationship, complementarity and interdependence that exists between a subject's personal form of expression and the community's desire for images showing us a common connection in the world and in our lives.

This conflict has been part of art since the artists of the Renaissance did as they wanted.

Therefore it is a catastrophe when politicians today try to impose a university superstructure and hierarchy on art (at the academies), legitimized exclusively on theoretical and evidence based structures. Art and science are complementary concepts.

The encounter between art, architecture and craft happens precisely where the mental and the physical, theory and experience, aesthetics and ethics can be sublimely expressed in matter.

The situation is made even more tragic by the fact that the development which I have sketched out for the arts also practically applies to the classical sciences.

A confused political belief in quantification, measuring, structuring and theorising as being the truth about everything, and the total materialistic world view and marketing of everything, is threatening to destroy the wonderfully complex European house of culture that the sciences and arts have built up since the 13th and 14th century.

The verdict of history and time will be merciless.

Forsiden: Installationen er udført til kunstmessen Chart, Charlottenborgs Udstillingsbygning, arrangeret af en gruppe gallerier, herunder Galleri Susanne Ottesen. Gipsafstøbningerne fra Michelangelos Medicigruppe er udlånt fra Den Kgl. Afstøbningssamling. Tak til SMK og museumsinspektør Henrik Holm. Stukarbejdet er udført af Brdr. Funder, betonestøbningen af MBE Herning, metalarbejde Flemming Ekstrøm, montage Karl A. Hansen og Hellerup Flytteforretning, ass. Henrik Keil og Ida Thing. Foto: Stine Hejer.

Iskele var René Blocks afskedsudstilling fra Tanas, institution for ny tyrkisk kunst i Berlin. Udstillingen fandt sted i Tanas og NBK, min udstilling var i NBK. Foto: Jens Ziehe.

THE UNANSWERED QUESTION. ISKELE 2

Grundstof 2 – For en imaginær aktion.

Grundstof er det der går forud genstandenes sagforhold, grundstoffet er det verden består af, det der er tilfældet.

For at skabe noget må man have grundstof, materialer, der i sig selv er, hvad de er, ved en mekanisk og/eller skabende indgriben kan grundstoffet indgå i både simple og komplekse strukturer.

Alt består af grundstof, grundstofferne har forskellige egenskaber og menneskets evne til at kende og bruge disse, i grundstoffet indbyggede muligheder, gør vi kan skabe vores liv, vores verden.

Grundstof skal i denne sammenhæng forstås som en metafor, for de elementer og materialer vi vælger til at udføre et konkret produkt og/eller tilstand.

Grundstof som metafor kan både være fysiske materielle elementer og åndelige immaterielle elementer.

»Grundstof 2 – for en imaginær aktion«, betyder de elementer af fysisk og åndelig karakter man vælger til i aktionens tid at danne strukturer og sagforhold, mellem de valgte materialer, som den energi aktions forløbet tilfører dem, danner.

Strukturerne og sagforholdene der dannes i aktionens tid, har da befriet en række af de egenskaber, der er i grundstofferne indbygget, ved at demonstrere disse egenskaber i aktionens forløb gennem en kunstnerisk proces.

Mennesket har i generationer bygget lag på lag på lag udenom grundstoffet, og vi hævder at alle disse lag tilsammen udgør sandheden om grundstoffet.

Aktionen er en metode til at nå frem til grundstoffet bag alle disse lag, »das Ding an sich« så grundstoffet kan udtrykkes ikke sprogligt gennem den kunstneriske process intuitive metode.

Materialernes syntaks opstår i aktionens imaginære rum.

Aktionen går fra nul til nul.

Element 2 – for an imaginary action.

Elements are what precede the states of affairs of objects. Elements make up the substance of the world, what is the case.

To create something one must have elements, materials, that inherently are what they are. By a mechanical and/or creative intervention the elements can enter into both simple and complex structures.

Everything consists of elements. The elements have different qualities and our capability to know and use these possibilities built into the elements allows us to create our lives, our world.

Elements should in this context be understood as a metaphor for the elements and materials we choose to make a concrete product and/or configuration.

Elements as a metaphor can be both physical material elements and spiritual immaterial elements.

»Element 2 – for an imaginary action« signifies those elements of a physical and spiritual nature one chooses during the time of the action in order to create structures and states of affairs between the chosen materials which are created through the energy of the action's course.

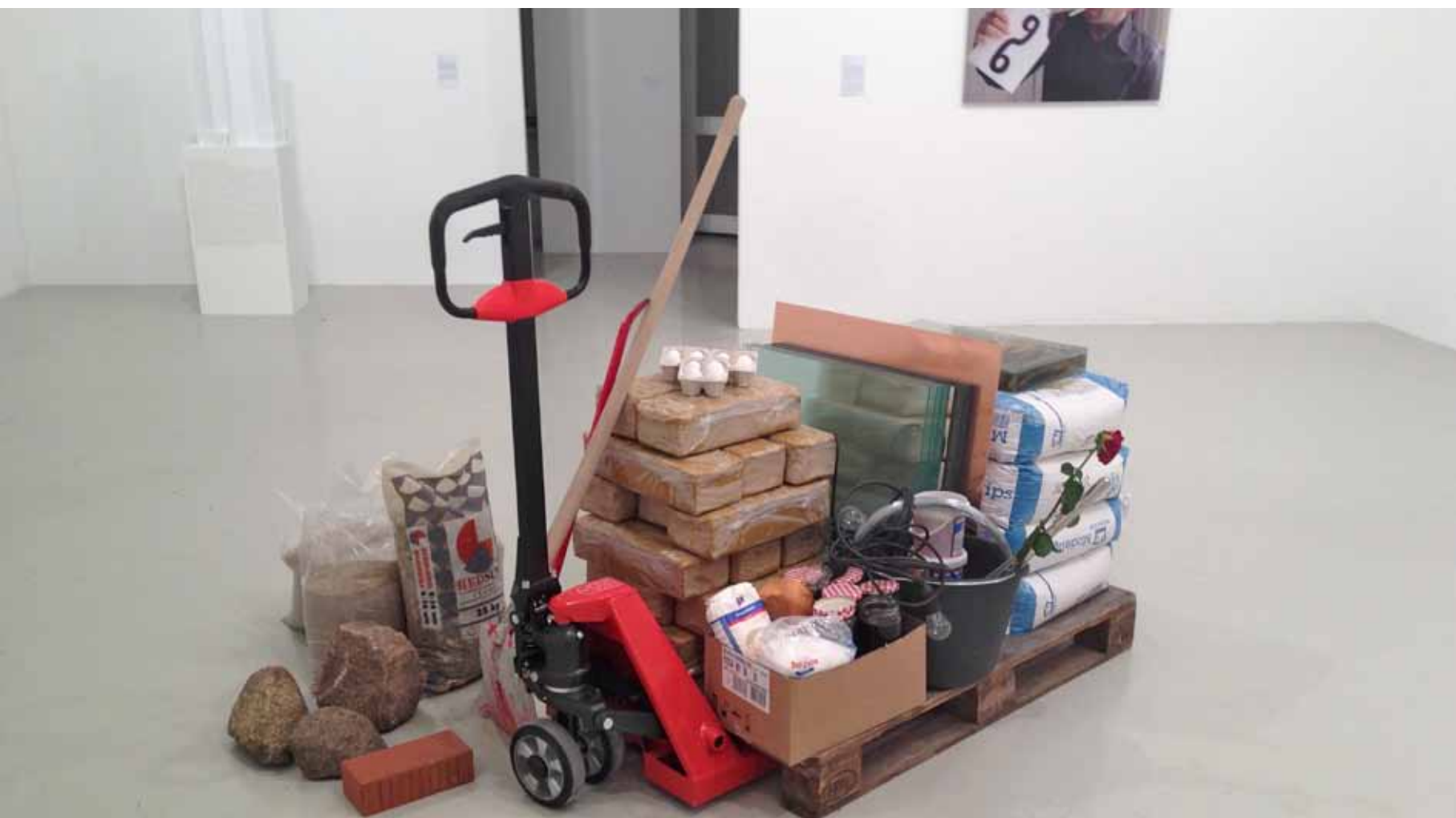
The structures and the states of affairs created during the time of the action have thus set free a number of qualities that are built into the elements, by demonstrating these qualities in the actions' course through an artistic process.

Man has through generations built layer upon layer upon layer around the elements and we claim that all of these layers together constitute the truth about the elements.

The action is a method to reach the elements behind all these layers, »das Ding an sich«, so that the elements can be non-verbally expressed through the intuitive method of the artistic process.

The syntax of the materials arise in the action's imaginary space.

The action runs from zero to zero.

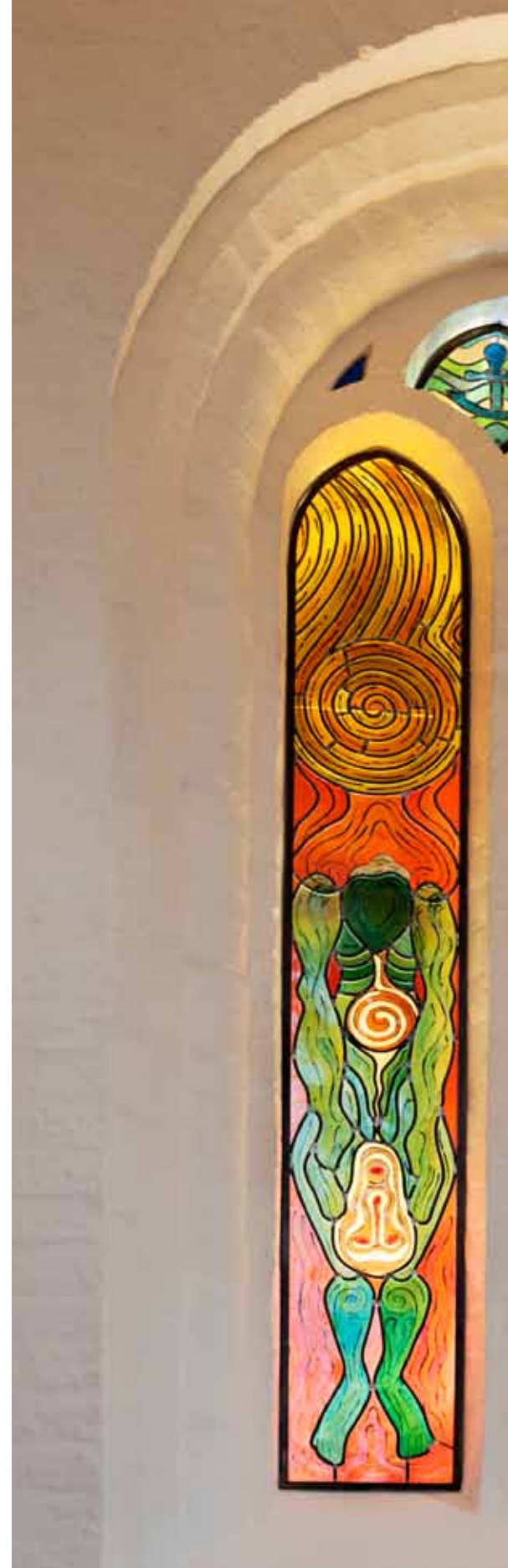
Babelstørnet og Pinsenderet – Tower of Babel and the Pentecost miracle.

Foto: Stine Heger.

Bebudelsen – Annunciation

Jesu dåb – Jesus baptised

Helligåndskirken i Flensborg

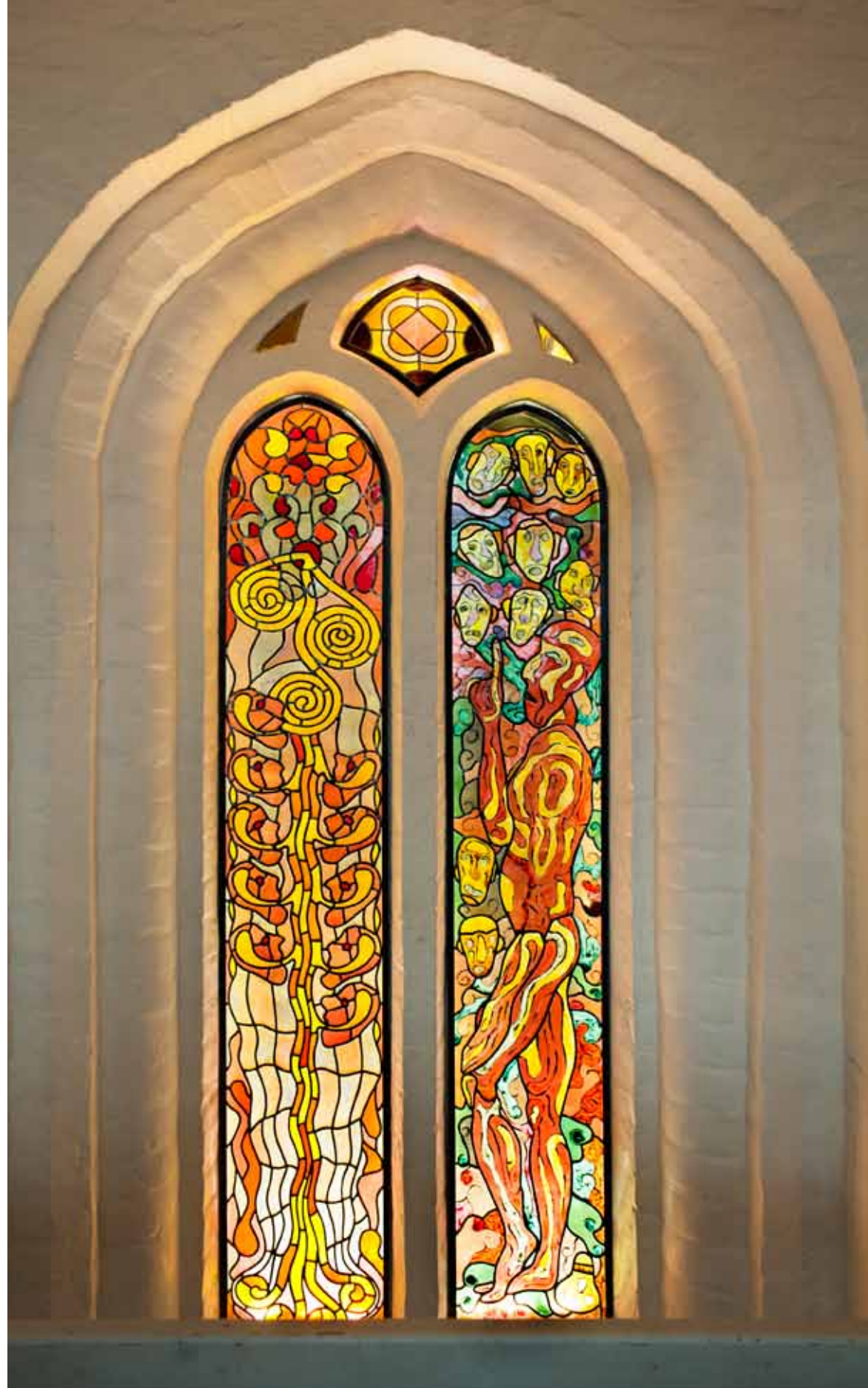
For 4 år siden fik jeg en henvendelse fra menigheden ved Helligåndskirken i Flensborg gennem Christine og Claus Hartung.

Kirken tilbage fra 1386 blev i 1997 givet til Dansk Kirke i Sydslesvig. Kirkens nordre side er blændet af en sidebygning, hvilket lysmæssigt gør denne side af kirken mørk. Opgaven var, med motiver fra Biblen hvor Helligånden optræder, at oplyse denne del af kirkens rum. Det er blevet til glasmosaikker i vinduerne, oplyst af LED-lys refleksion fra

en forgyldt plade, og i dørnichen en bronzeportal, hvor bagsiden ses i et spejl.

Glasmosaikkerne fremstiller Bebudelsen, Jesu dåb, Jesu bortgang. Portalen mod kirken, babelstårnet – mod spejlet Pinseunderet.

Glasarbejder Per Hebsgaard, smed Thor Christensen, bronzestøber Fonderia Mariani, lys Yossi og Klingsey. Finansieret af Den A.P. Møllerske Støttefond.

Den opstandne Jesus og disciplene – The resurrected Jesus and the disciples.

The Church of the Holy Ghost in Flensburg

Four years ago I received a request by the Church of the Holy Ghost in Flensburg passed on by Christine and Claus Hartung. The church, dating back to 1386, was in 1997 turned over to the Danish Church in Southern Schleswig. The northern side of the church is covered by a side building making this part of the church rather dark. The task consisted of lighting up this part of the church space using motives from the Bible representing the Holy Ghost. This has resulted in glass mosaics in the windows illumi-

nated by reflected LED lights from a gilded sheet, and in the door niche a bronze portal, where the reverse side can be seen in a mirror.

The glass mosaics represents the Annunciation, The Baptism, The Resurrected Jesus. The portal towards the church illustrates the Tower of Babel and towards the mirror: the Pentecost. Glass worker Per Hebsgaard, metal worker Thor Christensen, bronze founder Fonderia Mariani, lights Yossi and Klingsey. Sponsored by Den A.P. Møllerske Støttefond.

NØDVENDIGHEDENS KABARET

Folkemøde på Bornholm 2013, Gæstgiveren

På gæstgiveren torsdag d.12 og fredag d.13. juni

Kabaret med Frygtens Kapel bestående af:

Palle Mikkelsen, Trompet og flygelhorn
Emil de Waal, Trommer og elektronik
August Rosenbaum, Keyboards
Jonathan Bremer, Bas
Mike Sheridan, Cristal baschet og synthesizer

Nummermand: Chano
Danserinde: Emma Håkansson

Økonom Christen Sørensen, Filosof Arno Victor Nielsen, Kunstner Bjørn Nørgaard

Kabarens fire akter:

Akt 1: Den nødvendige politik
Akt 2: Løgn og spin
Akt 3: Frygtens politik
Akt 4: Den velsignelsesrige krise

De Tolv Dobbeltkilte:

POLITIK ER NØDVENDIG / IKKE
NØDVENDIGHEDENS POLITIK

MAGT KORRUMPERER /
AFMAGT IKKE MINDRE

NOGEN HANDLER FOR AT OPNÅ
NOGET / ANDRE HANDLER FOR
AT UNDGÅ NOGET

SITUATIONEN ER ALVORLIG,
MEN IKKE HÅBLØS /
SITUATIONEN ER HÅBLØS,
MEN IKKE ALVORLIG

NØDVENDIGHEDEN = GUD? /
FANTASI = HELVEDE?

LEVER ELLER ADAM /
DRØMME OG VISIONER

FRYGT OG BÆVEN /
KÆRLIGHEDENS GERNINGER

UTOPIENS ENFOLDIGHED /
ATYPIER OG MANGFOLDIGHED

ØKONOMI STYRER VERDENEN /
HVEM STYRER ØKONOMIEN?

DA ØKONOMERNE BLEV KLÆDT
AF / HVORDAN ADAM BLEV
KLÆDT PÅ

BLOKPOLITIKEN ER DØD / DER
ER BLOKERET FOR AL POLITIK

NØDEN LÆRER NØGEN KVINDE
AT SPINDE / POLITIKERE HYRER
SPINDOKTORER

Den følgende tekst er mine bidrag til de
4 akter, Christens og Arno Victors kan fås
fra dem personligt.

FØRSTE AKT

Den nødvendige politik

Kunne en nødvendigheds fantasi tænkes?
Kan nødvendigheden kun være kvantitativ?
Kunne en kvalitativ nødvendighed udvikles?
Nød lærer nøgen kvinde at spinde, men
fantasi bestemmer hvilken kjole.

Nødvendighed – nødvendigheden er det
nye Gudsbegreb.

Et gudsbegreb, og som Gud ikke behøver
bevis eller begrundelse, så behøver den
nye nødvendighed heller ingen evidens, in-
gen årsag.

Den er som Gud, den absolutte mening
med det hele – som alt der er tilfældet i ver-
den siges at være skabt i Guds billede, er al
politik idag skabt af den store nødvendig-
hed.

Og som man ikke kan argumentere mod
Gud, kan man ikke argumentere mod nød-
vendigheds politik, det siger nødvendigvis
sig selv (x 2.)

Som Guds 10 bud er nødvendigheds
lov udenfor enhver diskussion, indgangs-
bønnerne er: Marked, mere marked, endnu
mere marked – deregulering, mere deregulering,
endnu mere deregulering – privatisering,
mere privatisering, endnu mere priva-

tisering – skattelettelser, flere skattelettelser,
endnu flere skattelettelser.

Ingen tager beslutninger, ingen har
ansvaret, det er nødvendigheden, der gør, det
er nødvendigt.

Embedsmænd – politikere – Dekaner –
Rektorer – hele styrelsen af den offentlige
sektor er et fedt, de har alle den samme
nødvendige uddannelse, de er alle en del
af den samme centralstyrede konsensus, og
da ingen af dem tilsyneladende lever i vir-
kelighedens verden, er dette lidt forstyrrede
element ikke interessant.

Her gælder ikke længere guds lov, ej hel-
ler naturlovene.

Demokrati og borgere og samfund er et
administrativt problem, hvor enhver løsning
følger nødvendigheds lov.

Nødvendigheden kræver nødvendige be-
sparelser, så flere besparelser derefter endnu
flere besparelser – nedskæringer, flere nedskæringer,
endnu flere nedskæringer – kontrol,
mere kontrol, endnu mere kontrol, kontrol
af dig kontrol af mig, kontrol af universiteter,
kontrol af skolen, kontrol af sygehuse ...

Kontrol er nødvendigheds dogme

ANDEN AKT

Løgn og spin

Præstinden Druiden Oraklet ved Delphi
læste fremtiden i gedens lever, her havde ge-
dens lever gennem vind og vejr og urter fået

Foto: Martin Lehmann.

Partitur.

afsat spor der afslørede gudernes hemmeligheder, kun præstinden var indviet og kunne aflæse de hemmelige tegn og gerninger.

I dag er ypperstepræsten og oraklet Corydon, der med en hær af præster kaldet embedsmænd i finansministeriet læser fremtiden i Adam og statistiker og hvad ved jeg.

Med hemmelige besværgelser og ritualer som ingen kender, ingen må kende, ingen har adgang til, det er kun for de få indviede.

Med dyb ryst fremsiger ypperstepræsten Corydon de rystende uafvendelige kendsgerninger om den store krise, og dens skæbnesvangre konsekvenser, en ukendt virus påført os af onde magter udefra.

Med lidt hjælp fra den tidligere regering Fogh, Lars, Hjort og Pia.

Dårligt kvæg må slås ned, så de raske og stærke kan overleve, taberne må ofres, de koster penge, vinderne må belønnes, de tjener penge.

Fra demokrati til faktura, og kvantitet må der til, lommemesmerter skaber arbejdspladser, flere lommemesmerter skaber flere arbejdspladser, husk prisskiltet hjemmefra.

Dette hjernespind har ført os i dødens dal, gedelever og modeller er ikke virkelighed.

Det er indlysende at nationalstaten ikke kan rumme den globale udfordring, det er indlysende at demokratiet, som vi kender det må nytænkes, det er indlysende, at vi selv må tjene til vores velfærd, afrikanere, asiater og alle de andre, gider ikke længere at betale for vores velfærd, men så er det det, vi skal diskutere, det er det politik handler om.

Bohr siger: At al kundskab oprindeligt udtrykkes i en begrebsmæssig ramme, der er tilpasset redegørelsen for tidligere erfaringer, og at enhver sådan ramme kan

vise sig at være for snæver til at rumme nye erfaringer.

Og som Bohr konstaterede i komplementaritetsteorien, det man måler ændrer man, det er godt nok for fysikkens livløse stof, der hviler på matematikkens logik, men en katastrofe med det levende liv.

Som er en så uforudsigelig kompleksitet en vidunderlig gave vi har fået.

Vi ved ikke hvad der sker i 2020, vi skulle hellere tale om hvad drømmer vi om sker i 2020.

Drømme kan gå i opfyldelse, modeller i opløsning.

TREDJE AKT Frygtens politik

Kierkegaard siger: Gives der en teologisk suspension af det etiske.

Jeg spørger: Gives der en krisens suspension af det etiske.

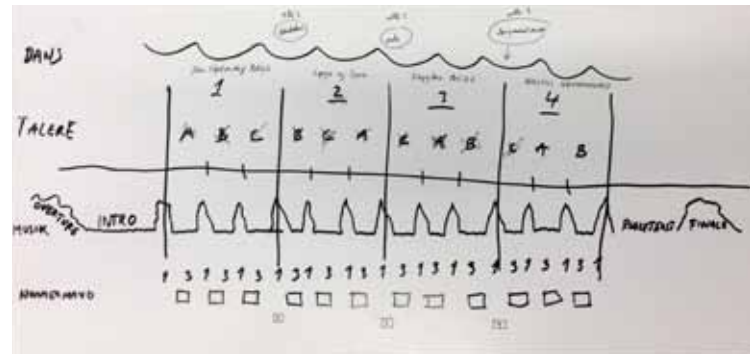
Magten kan udøves gennem frygt eller gennem kærlighed.

Enten følger folket deres politikere af kærlighed eller af frygt. I dag hverken frygter de eller elsker politikeren, da politikeren har solgt demokratiet til det uregulerede globale finansmarkeds grænseoverskridende umættelig appetit på at maksimere profit og akkumulere værdier udenfor enhver demokratisk kontrol.

Kærligheden er hjemløs og frygten har ikke noget mål, ingen grænser, ingen tid, intet rum, den er diffus.

Miljøet, fremtiden, huset, skilsmisse, sygdom, kontanthjælp, bilen, de fremmede, de andre, arbejdsløshed, vejret, banken, firmaet, børnene ...

Når frygt er diffus, skaber den angst, angsten er at vi er helt alene i millioner af

informationer, tilbud, muligheder, uddannelser, job, udviklinger, partnere, livsformer ... der er frit valg på alle digitale hylder – like a rolling stone.

Hvad hjælper os tusinde af informationer, hvis vi ikke har oplysning, mod, lyst og kærlighed til at vælge netop den mulighed, som hjertet gribes af, men af angst for at miste de 1000 andre muligheder mister det hele.

Hvad hjælper det samfundet at vi vælger det falske for det sande, af frygt for konsekvenserne.

Hvis vi ikke tager frygten på os, og risikerer livet på det åbne hav, forstener vores kultur og samfundet går i chok.

FJERDE AKT Den velsignelsesrige krise

En fremgangsrig kultur der kan frisætte det enkelte menneskets skabende evner, hvilken karakter de end måtte have.

Det samfund, der kan få det enestående og fremragende til at indgå i det almene, fremmer både den enkelte og fællesskabet, i det vi alle er hin enkelte om ikke alle lige fremragende.

I kunsten er det ofte sådan, at det vi hyl-der idag er glemt imorgen, og det vi overså igår, er det der imorgen oplyser os.

Selvfølgelig skal vi lægge planer og have ønsker for rejsen, men vi kan ikke planlægge

det uforudsete, overraskelsen er det der gør, at rejsen blev noget særligt.

Men vi kan planlægge så stramt og rigtigt, at vi mister den enestående oplevelse.

Spindoktoren er i dagens virkelighed ikke forbeholdt politikere, de er overalt, coaches, supervisorer, mindfulness, numerologi osv. ... you name it.

De lover os vejen til succes, lykke og rigdom.

Vi skal have styr på livet, karrieren, arbejdet, familien, sexlivet, børnene, skolen, universiteterne, erhvervslivet, kontanthjælpen ...

Men hvad hjælper det at have styr på tidsplanen hvis toget kører lige lukket i helvede.

Af en ko kan man forvente et brøl, hvad brøler en spindoktor, coach og hvad disse lykkes kvaksalvere ellers kaldes.

Krisen skaber ikke nødvendigvis en nødvendig politik, der rækker udover dagens vejrudsigt, men den nødvendige krise giver os chancen for at skabe nye muligheder, for at genskabe og nytænke vores værdier.

Modeller, Strukturer, Statistikker kan være udemærkede hjælpere,

men det er summen af alle vores drømme, visioner, håb, arbejde, kærlighed, der skaber de fremtidens samfund.

Krisen er ikke problemet, krisen er muligheden.

Grib den ...

THE CABARET OF NECESSITY

The People Meeting on Bornholm 2013, Gæstgiveren

On Gæstgiveren Thursday June 12 and Friday June 13

After participating with actions in 2011 and 2012 I felt this was enough for now, but I was talked into participating again by a very persuasive person. Doing yet another action was out of the question so I got the idea that the good old cabaret might be usable. Not the amiable kind of satire everyone finds comfort in these days, but a hardcore cabaret as good as it gets, no sooner said than done. The ambitions were high, yet the number of participants had to be reduced to the three gentlemen listed below, one excellent chapel, a beautiful dancer and a muscular number man. For some people in the audience it was perhaps a bit too crude and my short career as cabaret organizer will probably be a one-off affair. The next People Meeting will have to do without my assistance.

Cabaret featuring Frygtens Kapel consisting of:

Palle Mikkelsen: Trumpet and Flugelhorn
Emil de Waal: Drums and electronics
August Rosenbaum: Keyboards
Jonathan Bremer: Bass
Mike Sheridan: Cristal Baschet and synthesizer

Number man: Chano
Dancer: Emma Håkansson

Economist Christen Sørensen, Philosophers Arno Victor Nielsen, Artist Bjørn Nørgaard

The four acts of the cabaret:

Act 1: The necessary politics
Act 2: Lies and spin
Act 3: The politics of fear
Act 4: The beneficial crisis

The twelve double-signs:

POLITICS IS NECESSARY / NOT THE POLITICS OF NECESSITY

POWER CORRUPTS / POWERLESSNESS NONE THE LESS

SOME ACT TO ACHIEVE SOMETHING / OTHERS ACT TO AVOID SOMETHING

THE SITUATION IS GRAVE BUT NOT HOPELESS / THE SITUATION IS HOPELESS BUT NOT GRAVE

NECESSITY = GOD? / IMAGINATION = HELL?

LIVER OR ADAM / DREAMS AND VISIONS

FEAR AND TREMBLING / WORKS OF LOVE

THE SIMPLICITY OF UTOPIA / ATYPIAS AND MULTIPLICITY

THE ECONOMY RULE THE WORLD / WHO RULE THE ECONOMY?

WHEN THE ECONOMISTS WERE EXPOSED / HOW ADAM WAS EQUIPPED

BLOC POLITICS IS DEAD / ALL POLITICS IS BLOCKED

NECESSITY IS THE MOTHER OF INVENTION / POLITICIANS INVENT SPIN DOCTORS

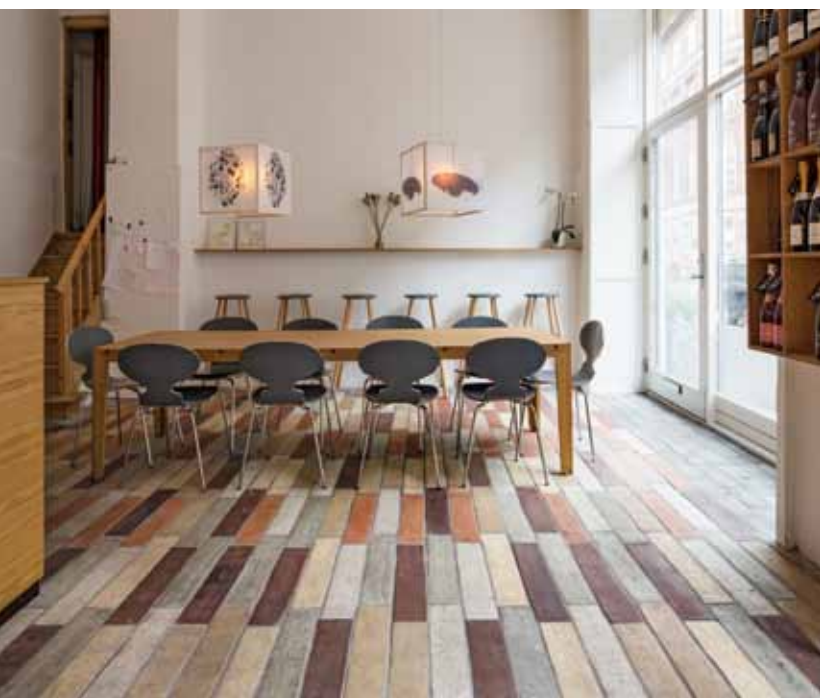
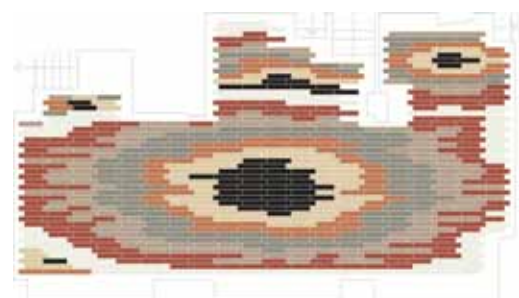
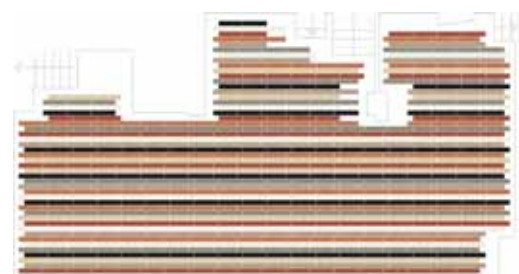
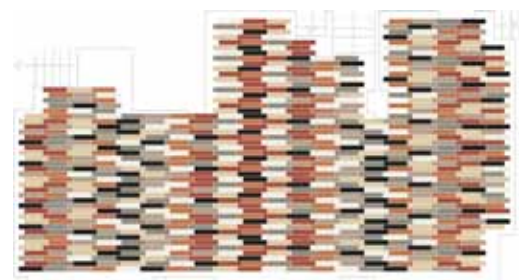
Foto: Anders Sime Berg.

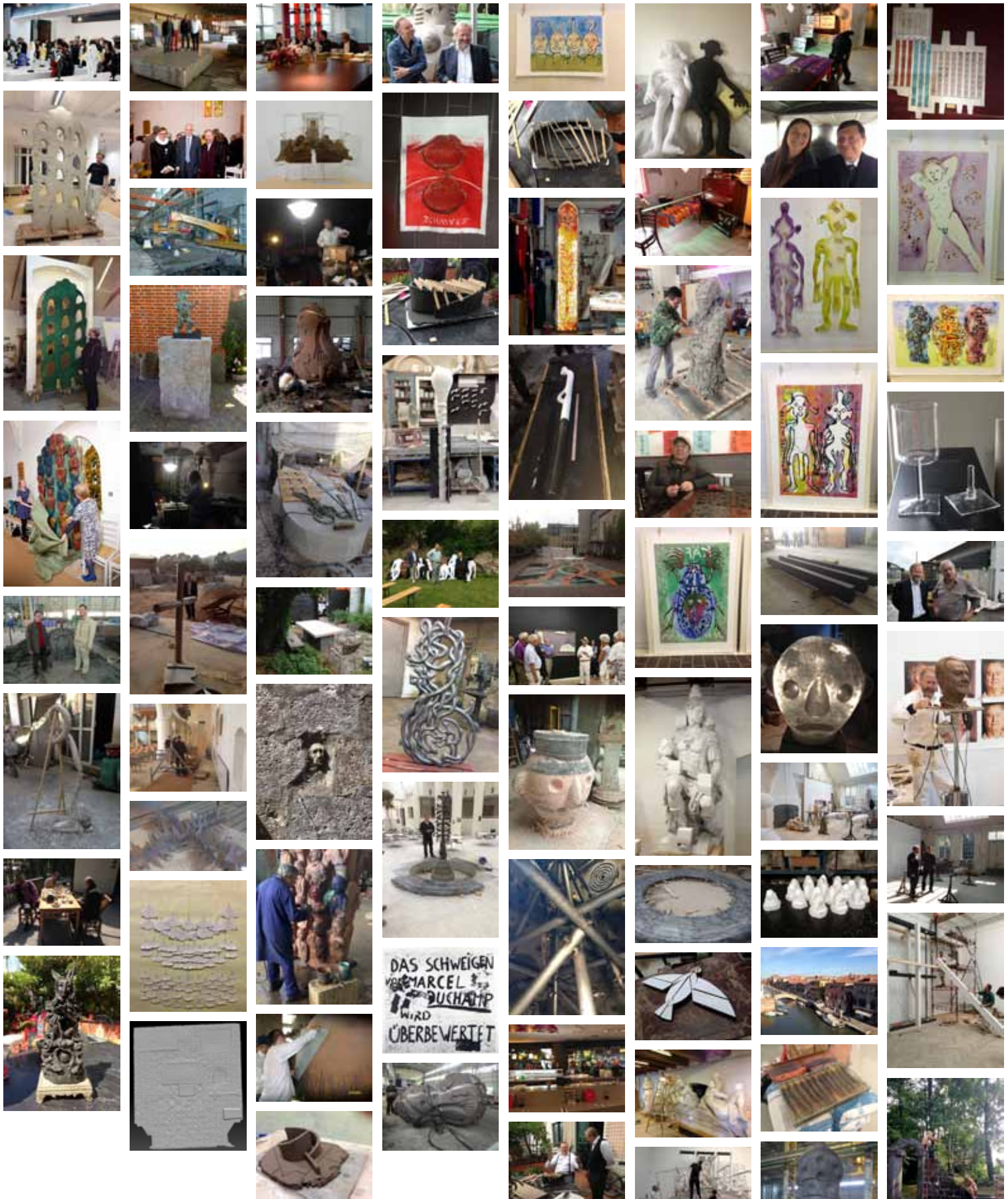
FOS: Staircase and water tap.

Floor to Vinhanen in Baggesensgade

Julia, Jacob and Mette called me up, they had rented a place and wanted to make a wine bar where you could bring your own bottle and have it filled. Superflex and Thomas (FOS) were already hired to make lamps, furniture and a staircase, and they asked if I would do the floor. This turned into a cooperation with the architect Tania Sonnenfeld and Christian from Petersen Teg1 creating a floor made of his Kolumba stones in sevens colours. Seeing the floor at the actual site is strongly recommended, there is good food and wine, a beautiful place and fine people.

Superflex: Furniture and lamps.

Billedbuggerfirma Bjørn Nørgaard
 Bjørn Nørgaard, Henrik Keil, Jettie Hansen, Stine Heger, Ejvind Jørgensen,
 Mia Yates, Morten Nørgaard Sørensen, Ida Thing, Roar Lerche

Revisor: J S Revision. Advokat: Nyborg og Rørdam. Bank: Danske Bank
 Galleri: Galleri Susanne Ottesen.
 Grafisk produktion: Eks-Skolens Trykkeri ApS

TAK TIL ALLE FONDE OG SAMARBEJDSPARTNERE 2013

SPØRGER JØRGEN STADIG? 2009 – 2013

Ikke alle spørgsmål kræver et svar, men alle svar kræver et spørgsmål.

Not all questions demands an answer, but every answer demands a question.

Foto: Stine Hegger.